नृपतिरपि शुभं शुभप्रदेशे
खगमवलोक्य महीतले विदध्यात्।
सुरभिकुसुमधूपयुक्तमर्घं
शुभमभिनन्दितमेवमेति वृद्धिम् ॥ १४ ॥
अशुभमपि विलोक्य खञ्जनं
द्विजगुरुसाधुसुरार्चने रतः।
न नृपतिरशुभं समाप्नुयान्
न यदि दिनानि च सप्त मांसभुक् ॥ १५ ॥
आ वर्षात् प्रथमे दर्शने
फलं प्रतिदिनं तु दिनशेषे।
दिक्स्थानमूर्तिलग्नर्क्ष-
शान्तदीप्तादिभिश्चोह्यम् ॥ १६ ॥

इति श्रीवराहमिहिरकृतौ बृहत्संहितायां खञ्जन-दर्शनं नाम पञ्चचत्वारिंशो ऽध्यायः ॥ * ॥

यानचेरुत्पातान्
गर्गः प्रोवाच तानहं वक्ष्ये।
तेषां सङ्क्षेपो ऽयं
प्रकृतेरन्यत्वमुत्पातः ॥ १ ॥
अपचारेण नराणा-
मुपसर्गः पापसञ्चयाद्भवति।